

Abstrakt

Cílem diplomové práce bylo zhodnotit morfologii a tvarovou variabilitu obličeje u předškolních pacientů s různými typy orofaciálních rozštěpů po prodělané neonatální sutuře; a to ve srovnání s věkově odpovídajícími zdravými kontrolami. Všichni pacienti byli operováni podle jednotného protokolu během prvních dvou týdnů života. Práce je založena na analýze 3D faciálních modelů metodami geometrické morfometrie a mnohorozměrné statistiky. Byly zjištěny statisticky významné rozdíly v průměrném tvaru obličeje mezi všemi skupinami pacientů a kontrol. Analýza pomocí barevných map ukázala, že u pacientů, kteří prodělali pouze neonatální suturu (pacienti s izolovaným rozštěpem rtu) je morfologie obličeje postižená do menší míry než u pacientů se závažnějšími variantami vady a prodělanou palatoplastikou (jednostranný a oboustranný celkový rozštěp). Rozdíly oproti kontrolám byly u pacientů s izolovaným rozštěpem rtu soustředěny přímo do oblasti jizvy a dále byly pozorovány v oblasti kořene nosu a na bradě. U typů vady zahrnující i defekt patra byly také pozorovány typické retruzivní změny v oblasti maxilárního regionu a v bukální oblasti. Rozdíly nejsou ve starší věkové kategorii signifikantně výraznější. Z výsledků vyplývá, že závažnost vady v kombinaci s prodělanou palatoplastikou působí na růst a vývoj obličeje výraznějším negativním vlivem než neonatální cheiloplastika. Typické odchylky se ve vyšším věku významně nezdůrazňují, což přináší pozitivní prognózu pro další vývoj. I díky dalším výhodám, jako například pozitivní psychosociální vliv na rodinu, lze neonatální načasování cheiloplastiky rodinám s orofaciálními rozštěpy doporučit.